

Jeg rejste saa hjem den 15. om Aftenen og blev saa ringet op den 17. af Margot Petersen paa Foranledning af Alma Andersen og Magda Andersen, at Krigsforsikringen var i Løbet af de sidste 2 Dage steget med 100% og vilde antagelig stige yderligere i de kommende Dage. Dette plejer at være et nogenlunde sikkert Barometer for Faresituationen, men dog sagde jeg til Margot Petersen: "Vi holder os til Afstemningen". Saa ringede Alma Andersen og Magda Andersen, at der var gaaet 15 Skibe ned i den sydlige Del af Bæltet og 5 i den nordlige, og at Kredsformændene rundt om Øst for Bæltet havde ringet, at der kom ingen fra den Side, og det vilde blive et helt forkert Billede af Mødet og Afstemninger o.a., hvis vi trods Forholdene afholdt det. Saa mente jeg ikke, der var andet at gøre end at gaa med til en Udsættelse. Ringe rundt igen var ingen Nytte til, for vi vilde da have kommet i den Situation, at der vilde være 9 mod og antagelig 8 for, maaske kun 7, idet Gudrun Iversen ved første Rundspørge havde udtalt, at dersom der ingen kom Øst fra syntes hun, vi maatte udsætte. Det var ingen morsom Situation at være i, men jeg kunde ikke lade være med at tænke paa, at dersom en Færge gik ned, og vore Delegerede var om Bord, vilde jeg aldrig kunne glemme det, netop naar det var mig, der havde holdt saa stærkt paa, at vi skulde holde Mødet, idet det stod saadan inden for Forretningsudvalget, at jeg var alene. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg er ked af, at Mødet blev udsat, fordi Fællesmødet er den store aarlige Begivenhed og det aarlige Samlingspunkt i vort Arbejde, og jeg haaber, vi maa kunne afholde det senere, og jeg har tænkt mig at foreslaa at vi afholder det i Oktober Maaned den 18. og saa stryger Formandsmødet i November. Vi skulde saa tage et Fællesstyrelsesmøde sammen med Fællesmødet i Stedet for i November sammen med Formandsmødet. Jeg ved godt, at der saa bliver noget med Legatuddelingen i Efteraaret, men saa kunde vi maaske tage Legatudvalgs møde sammen med Forretningsudvalgs møde sidst i November.

Hertil kommer saa Horsenskredsens Forberedelser og Udgifter. Hvis ikke vi faar Mødet, maa vi antagelig træde til og hjælpe med Udgifterne, faar vi det, kan jo Programmer o.a. bruges. Vel ved jeg, at de Udgifter, vi maa tage, ikke er saa store, som Fællesmødets Udgifter vil blive, saa skal man se rent økonomisk paa det, saa kan det bedst betale sig at lade være med at afholde det, men det mener jeg ikke, vi har Lov til.

Ingrid Larsen: Syntes det var en god Rådegørelse, Landsformanden havde givet, og at vi skulde holde Fællesmødet den 18. Oktober, saaledes som foreslaaet.

Karen Frandsen: Mente vi havde skabt unødig Oro om D.K.. Folk forstod ikke, at det kun var af trafikale Grunde, vi havde aflyst. Kunde ikke se andet end, at det var en Panikstemning, der var blevet oparbejdet. - Med Hensyn til Mødet i Oktober, saa var Forholdene sikkert ikke bedre til den Tid, men vi kunde paa den anden Side heller ikke undlade at holde Mødet. -

Inger Hempel havde haft det Indtryk, at man i F.U. vilde være stemt for hel Aflysning. - Vi havde Ansaret for de Delegerede. Det var heller ikke morsomt for selverhvervende ikke at komme hjem maaske i 3-4 Dage, det var jo ikke alene Faremomentet, der spillede en Rolle. Vilde ogsaa gøre opmærksom paa, at vi under den sidste Krig ogsaa havde aflyst et Møde. - Vilde tilraade at man fuldstændig aflyste i Aar. -

Alma Andersen vilde indrømme, at hun havde været med til at raade til Aflysning - det havde ikke været af personlig Angst, - men efter nøje Overvejelser. -